

HUMLEBÆK
LILLE SKOLE

50-ÅRS JUBILÆUM

1967 – 2017

Kære Humlebæk lille Skole

Tillykke med dig som lilleskole! Tillykke til alle jer, der har været sammen med dig undervejs og til os, der er her nu, hvor du fylder 50 år. Og tillykke til alle de ansatte, der gennem alle årene har sikret, at skolen er sin helt egen - og på mange områder den samme, som dengang i 60'erne, hvor du blev født.

Det kan måske nok virke provokerende at påstå, at en skole, der fylder 50 år i 2017, er den samme som en skole etableret i 60'erne. Påstanden bygger imidlertid på det faktum, at værdierne, traditionerne og menneskesynet på Humlebæk lille Skole er som dengang, og enkelt kan udtrykkes i skolens motto: "Gå glad i skole". Det skal vi holde fast i. Hvis elever, skolens personale og forældre det meste af tiden kan "gå glade i skole", så er vi sikre på, at en skolegang på Humlebæk lille Skole er et uvurderligt bidrag til både den enkelte elevs duelighed i livet og til det samfund, som vi alle er en del af.

Skolens omdrejningspunkt er dannelse og det hele menneske. Det er vores kerne til enhver tid. Evnen til at møde andre i øjenhøjde, at kunne rumme forskellighed, at kunne sætte sig selv til side og give plads til andre, at finde sammen om en fælles adfærdskode med grænser, der respekteres og en insisteren på, at alle skal inkluderes i fællesskabet og selv være med til at både bidrage og inkludere. Fællesskaber er altid udfordrende, for børn som for voksne. De fleste elever, der tager hele turen på Humlebæk lille Skole, tager de udfordringer, der måtte være med sig undervejs, og ender med at have lært det værdifulde i at begå sig og besidde en høj grad af situationsfornemmelse i en verden fuld af forskellighed.

Dannelse går forud for uddannelse. Det holder skolen fast i, uden at det første udelukker det andet. Tværtimod er dannelse med til at skabe trivsel, som til enhver tid er det bedste vilkår for læring. Frækt taget er dannelse en væsentlig sværere uddannelse end den fagfaglige uddannelse, for den kan de fleste altid tillære sig med interesse, vilje og støtte. Men at blive et opmærksomt menneske

med evne for at styrke relationer og bidrage i fællesskaber, det er der nogle, der aldrig lærer - uanset, hvor dygtige de er fagligt.

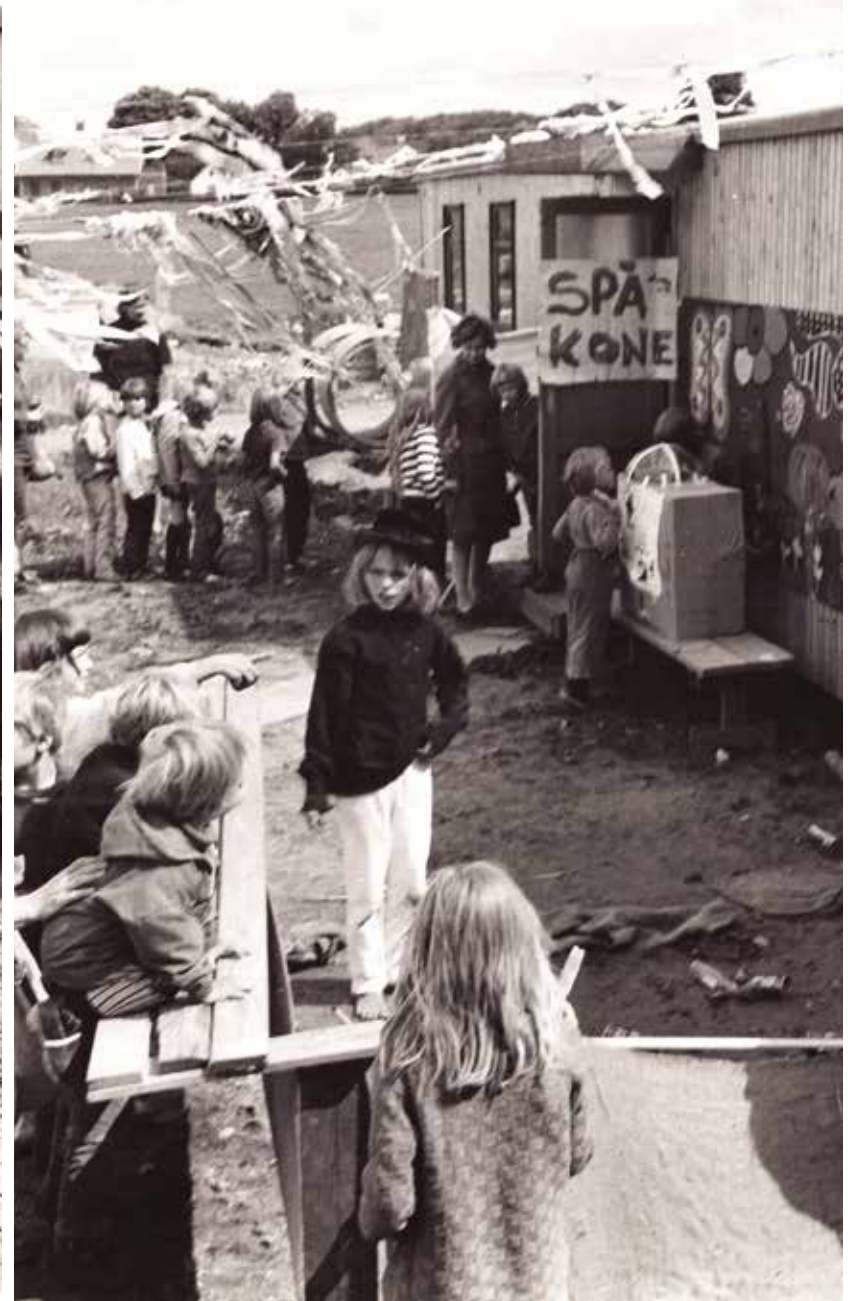
Skolen har samtidig - og vil fortsat gerne have - dygtige elever, som både på landsgennemsnit og i forhold til videre uddannelse ligger på et højt niveau. Vi er blot insisterende på, at vores vej til det fagfaglige går igennem dannelse og trivsel.

Derfor er personalet på Humlebæk lille Skole til enhver tid den afgørende faktor for, at vi lykkes på vores måde. For det er dem, der gennem det daglige samvær "sliber og pudser vores børn", så de kommer til at stråle som dem, de er, hver især. Kærlighed kan blandt andet beskrives som "at blive set, hørt og responderet på som den, du er". Og det er, hvad personalet på Humlebæk lille Skole mestrer og holder i hævd - at møde eleverne i øjenhøjde, respektfuldt og ligeværdigt - samtidig med at det er læreren, der er lederen og autoriteten. Den måde at indgå i relationer på giver plads til både alt det, der er svært - og alt det skønne og humørfyldte. Det er på Humlebæk lille Skole grundlaget for både dannelse og trivsel og dermed læring.

Derfor er det også dejligt at kunne sige, at Humlebæk lille Skole først og fremmest skal blive ved med at være sig selv, turde stå ved sig selv og være stolt af netop skolens værdier, menneskesyn, traditioner og prioriteter. Vi er overbeviste om, at det er derfor, du nu fylder 50 år. Og at det vil være baggrunden for, at nogle andre end os i dag skal være med til at fejre dig, når du fylder 100 år. Nogle ting går aldrig af mode, nemlig det alment menneskelige.

Vi markerer dig med en fest! Men også med dette lille jubilæumsskrift, der er fyldt med varme tanker, refleksioner og billeder, som nok viser historiens gang og udvikling, men også værdierne, der netop går igen. Tak til jer, der har bidraget og delt jeres personlige vidnesbyrd og indblik i historien med os. God læselyst!

På bestyrelsens vegne,
// Thomas Tuborgh, formand

50 more years!

Af en forbigasserendes tanker...

// Peter Højgaard Pedersen

Specialkonsulent i Dansk Friskoleforening siden 2015

Sekretariatsleder i Lilleskolernes Sammenslutning 1992 - 2015

Lærer og skoleleder ved Amager Lille Skole 1979 - 1994

Ved nærmere eftertanke vil de fleste erkende, at de har meget med fra barndommens skoletid - selvom vi ikke kan udpege en særlig viden eller en særlig færdighed, som det vi fik med os, så ved vi godt, at skolen har haft betydning for, at vi er blevet, den vi er i dag. Vores skolegang og vores dannelse er tæt forbundne.

Derfor bliver jeg altid både rørt og berørt, når jeg går forbi Humlebæk lille Skole: Der ligger du, med dine røde træhuse, udtænkt og opført i en anden tid end lige nu, og taler til os om mennesker, der havde noget på hjerte og satte noget på spil for at gøre skole på en alternativ måde, når det handlede om, hvad børnene skulle lære og især, hvordan de skulle lære det. Men nok først og fremmest når det gjaldt mødet mellem elever, lærere og forældre i den daglige, gentagne skabelse af skolen, hvor skolen blev et lærested for børn og voksne og dermed også et dannelsessted! For så vidtgående var lilleskoleprojektet for 50 år siden!

De oprindelige røde træhuse og betonbygningen og de mange senere til-, ud- og ombygninger taler om, ja nærmest råber til den forbigasserende, at her er noget på færde. Her er der mennesker, som er optaget af at gøre skole på netop deres måde - en måde som de sammen finder ud af henad vejen, gennem diskussioner, samtaler, uenigheder, konflikter, pædagogisk-politiske kampe og ikke mindst gennem engagerede, begavede konversationer om fremtidens skole - den røde tråd vi har med os, og som vi er besluttet på at rulle længere ud fremad.

Tænk på alle de børn, forældre og medarbejdere, der har tilbragt tid her og gennem deres møder og handlinger, indenfor de fysiske rammer af den drøm om verdens mest fantastiske lilleskole Humlebæk lille Skole også er, har lært og er blevet dannet... Tænk på hvor stort det er, hvilket ansvar det er, således at tage et hånd om hinanden og om vores børns liv og duelighed på et dannelses- og lærested, i vores skole. Og i en verden, hvor

det ser ud til, at det eneste vi med sikkerhed kan sige er, at eleverne får brug for at mestre fællesskabet og individualiteten, således at både individerne og fællesskaberne spiller sammen, lever og blomstrer.

Historien er lang - det er man ikke i tvivl om, når man ser ind fra fortovet eller bevæger sig rundt i husene. Jeg har da hørt, at man - dengang "Alt for Damerne" næsten var små-progressivt, sådan lidt bleg-rødstrømpe-agtig - omtalte flere lilleskoler langs kystbanen, heriblandt Humlebæk lille Skole, som "dameblads-skoler"! Om det var, fordi mor bestemte, hvor sønnen skulle gå i skole, eller fordi mødrenes entusiasme for lilleskolen satte sport i bladens spalter, aner jeg ikke. Men det fortæller, at lilleskolen markerede sig fra starten og ikke var bange for at blande sig og gå nye veje. Og sådan må det gerne fortsætte!

Senere mødte jeg flere lærere fra Humlebæk lille Skole på lilleskolernes lærerdage, til møder

og på kurser - i 80'erne gik det for eksempel løs på de "marxistisk pædagogiske kurser", som også lærere fra Humlebæk lille Skole fandt vej til. Det blev skolen nu hverken marxistisk eller kommunistisk af - en lille smule socialistisk måske - men alligevel ikke sådan politisk socialistisk. For der har jo aldrig været den mindste tvivl om, at skolen handlede om børn, om undervisning og dannelse! Og det skal vi blive ved med at tale om - det er en alvorlig sag; men det er en fordel, at det er både sjovt og spændende undervejs.

Humlebæk lille Skole har været på vej i 50 år - optaget af at være sig selv; men aldrig for sig selv, altid for børn og andre mennesker. Jeg ser stadig en stræbsom lilleskole i bevægelse frem mod - ja, mod hvad? Så du får altså brug for 50 år mere. Og husk: der er rigtigt mange børn og forældre (og medarbejdere), der har brug dig!

Kære Humlebæk lille Skole

Jeg husker stadig ganske tydeligt den første dag, jeg kiggede ind af dine vinduer som ung og næsten nyuddannet lærer. Jeg var lidt skeptisk; der var for flippet, for beskidt, for rodet i de gamle røde træbarakker. Jeg besluttede mig! Afleverede min ansøgning (ubehjælpeligt skrevet). Jeg startede i et etårigt vikariat...

Med sommerfugle i maven kastede jeg mig ud i min lærergerning. Særligt de første år blev mine tanker og forestillinger omkring, hvad det vil sige at arbejde som lærer på en lilleskole, udfordret. Jeg husker ganske tydeligt, hvordan jeg, umiddelbart efter jeg var blevet ansat, jogglede godt og grundigt i spinaten: Det var, da jeg henvendte mig til skolen for at bestille bøger.

Mig: "Hvordan bestiller jeg bøger?"

Hanne: "Det gør skolen."

Mig: "Det lyder godt. Men hvor kan jeg så

finde bøgerne? Altså, jeg mener, hvor kan jeg finde bøgerne, når de er blevet bestilt? Ligger de et bestemt sted?"

Hanne: "Pernille, skolen bestiller bøgerne! Pernille..., skolen det er også dig!"

Sådan forklarede Hanne Vadstrup mig det, og jeg begyndte langsomt at forstå... Jeg begyndte at forstå, at lilleskolen er et fælleskab, hvor vi er sammen om stort som småt. Vi løfter i flok. Vi hænger sammen, mennesker hænger sammen, og vi kan gøre en forskel for hinanden og for vores skole, når vi vover at tro på det. Jeg tror på det, det er bl.a. derfor Humlebæk lille Skole også er mine børns skole.

Jeg er stolt af alt det, vi kan på Humlebæk lille Skole: teaterkoncerter, eventyrforestillinger, julefester, projektuger, overnatninger og lejrskoler. Og så selvfølgelig den helt almindelige hverdag. For hverdagen er vigtig. En mandag morgen i marts måned med læsestund og Sikker Stavning er lige så vigtigt som de store

beundringsøjeblikke. Ét af de mange beundringsøjeblikke er, når vi i forbindelse med skolestart byder vores børnehaveklassebørn velkommen til skolen. Alle klasser optræder og giver de nye børn en lille appetitvækker på skolelivet og et hjerteligt velkommen.

Tryghed, nysgerrighed, frihed og glæde. Børnene og deres umiddelbare begejstring. Det er med til at skabe en god skole. Vi er alle sammen med til at få skolen til at blomstre - også forældrene. Vi skal passe godt på vores skole og gøre os umage hver dag.

Jeg har knyttet mig til skolen. Og jeg har gennem årene sagt goddag og farvel til mange ansigter. Det gør særligt stort indtryk på mig, når jeg møder tidligere elever, som jeg ikke har haft siden de var små; de hilser, jeg får et knus og et indblik i deres liv nu.

Det berører mig dybt, når vi hvert år til sommerfesten synger vores 9. klasse ud. Særligt det år jeg stod der som mor.

Jeg både grinede og græd - og sang lidt. Traditioner er vigtige, og dem er vi gode til at fastholde og værne om. Ligesom vi fejrer vores skole, så er vi rigtig gode til at fejre hinanden, når vi fylder år.

Til august har jeg været på skolen i 19 år. På Humlebæk lille Skole har jeg mødt kærligheden i alle dens afskygninger. På Humlebæk lille Skole er der hjerterum og rum til hjerter. Og det har været nogle ret fantastiske år indtil videre. Det har også været hårdt! For ind imellem er der modvind og mange udfordringer, der skal løses. Vi er en god flok på Humlebæk lille Skole, og vi løfter sammen. Jeg er fuld af taknemmelighed over at arbejde på en skole med skønne dedikerede kolleger, hvor børn, forældre og ansatte kan være sammen og indgå i et fælleskab, i en proces, i læringsituationer, hvor så mange spændende, vedkommende og væsentlige ting bliver til og bliver mulige.

Jeg er blevet klogere, jeg er blevet ældre, og jeg har efterhånden mange års undervisningserfaring på bagen - alligevel har jeg stadig sommerfugle i maven første skoledag. Føler mig glad. Føler mig heldig.

Tak Humlebæk lille Skole - og endnu en gang tillykke med fødselsdagen.

Kærlig hilsen

Pernille Langstrup

//Lærer på Humlebæk Lille Skole siden 1998 og mor til 3 lilleskolebørn (Ida 18 år, Marie 6 1/2 og Frederik 6 1/2)

At tage ansvar for at lære

På Humlebæk lille Skole lærer man meget mere end pensum. Man lærer også om fællesskab, interesser, at arbejde sammen, at være kreativ - og at man ikke behøver at have samme alder for at have det sjovt sammen!

Jeg har også tvivlet på, om man lærer nok på skolen. Jeg kom nemlig selv fra en folkeskole, hvor man fik mange flere lektier for. Men på Lilleskolen har man selv et medansvar for at lære. At der ikke er så mange lektier, er en virkelig positiv ting. Det ved jeg, at næsten alle elever vil give mig ret i. Det gør nemlig, at jeg har haft lysten til at lave mine lektier ordentligt.

Nogle af de oplevelser, som jeg har lært mest af, er projektperioderne. De er samtidig også virkelig spændende. Her har jeg lært at strukturere en kæmpe opgave, jeg har lært at tage initiativ, at arbejde sammen med andre - endda på tværs af klasserne. Det er noget, jeg kan bruge, når jeg skal skrive SRP i gymnasiet, eller hvis jeg bliver projektleder og skal arbejde sammen med mange mennesker om at løse en endnu større opgave.

Noget af det allervigtigste jeg har lært er, at den energi, man sender ud i verden, får man selv tilbage. For lærerne engagerer sig så meget i skolen og undervisningen, at man selv får lyst til at give dem noget tilbage ved at være aktiv i timerne og engagere sig.

Der er så meget andet godt ved skolen, men livet er ingen dans på roser og heller ikke en skolegang på Humlebæk lille Skole. Det kan være hårdt at arbejde sammen og blive enige, hårdt at lave sine lektier og være aktiv hver dag, men hvis man gør sit bedste og prøver at holde hovedet højt, ved jeg, at man får nogle helt fantastiske år.

// Alma Rosa Willumsen, elev 2010-2017

...Noget af det allervigtigste jeg har lært er, at den energi, man sender ud i verden, får man selv tilbage. For lærerne engagerer sig så meget i skolen og undervisningen, at man selv får lyst til at give dem noget tilbage ved at være aktiv i timerne og engagere sig...

Klædt på til den store vide verden

Jeg er en del af det seneste kuld af unge mennesker, der vemodigt har forladt Humlebæk lille Skole. Jeg tror godt, jeg kan tale for hele klassen og sige, at vi alle sammen har forladt skolen med en masse gode ting i bagagen og mod på de ting, vi nu skal videre med. Man skal lede længe for at finde et sted, hvor man på samme måde bliver uddannet, ikke blot fagligt, men også på punkter som fællesskab og sammenhold.

Min mor fortalte mig kort efter min dimission en historie, som jeg synes er relevant at dele her. Da mine forældre skulle vælge hvilken skole, jeg skulle gå på, var vi ude og besøge Humlebæk lille Skole. Her så min mor nogle unge mennesker, der gik og hyggede og grinte. Hun sagde til min far, at sådan som de havde det med hinanden, den udstråling og det fællesskab som de tydeligt havde, det ville hun gerne, at jeg skulle have med mig, når jeg en dag skulle gå ud af skolen som en ung mand. 10 år senere da hun fortalte mig historien, sagde hun, at det havde jeg fået. Missionen lykkedes!

Generelt har skolen masser af gode ting at byde på. Skolen fokuserer meget på kreativitet og fællesskab. Vores musiklærer og vores drama-lærer er meget dygtige, og man kan komme langt, hvis man vil. Jeg har ikke selv benyttet mig super meget af de kreative muligheder, skolen tilbyder, men ikke desto mindre har jeg haft det godt. Hvis jeg nogensinde ikke har haft det godt, har de trygge rammer og det gode fællesskab været der, jeg har bare valgt at skejle ud i stedet. Alle børn har igennem deres opvækst, især i pubertetstiden, noget at kæmpe med. Men skolen formår virkelig at skabe nogle trygge rammer og gode fællesskaber, ikke blot imellem elever indbyrdes, men også imellem elever og lærere. Alt dette resulterer i, at dimissionen år efter år er en tudefest af en anden verden.

Alt i alt er Humlebæk lille Skole et sted, hvor man bliver udfordret kreativt og bliver en del af et fantastisk fællesskab. Når man forlader skolen, har man ikke kun lært om tegnsætning og division, man har også en masse sociale færdigheder og et bredt kendskab til pli og venskab med sig i skoletasken. Man er sandt at sige godt klædt på til at komme ud i den store vide verden. Jeg har nydt min tid på Humlebæk lille Skole og kan varmt anbefale den til enhver.

...Når man forlader skolen, har man ikke kun lært om tegnsætning og division, man har også en masse sociale færdigheder og et bredt kendskab til pli og venskab med sig i skoletasken...

Præstens møde med de glade børn

Er Humlebæk lille Skoles børn gladere end børn generelt? Det må siges at være noget af en påstand. Det er mit håb, at alle børn har en god tryk barndom og skolegang, som gør dem til glade og tillidsfulde mennesker. Når jeg så alligevel fremhæver Humlebæk lille Skoles børn som glade, er det fordi, jeg selv har haft mine 2 piger på skolen og i en årrække har været dybt involveret i skolens liv og drift. Jeg har set, hvilken glæde det har været for mine egne børn at være en del af det skoleliv, Lilleskolen kan tilbyde. Vi tog vores yngste datter ud af skolen, da hun gik i femte klasse. Dette være sagt ikke som en kritik af skolen, men at en lilleskole også har sine begrænsninger. En skole for mange børn, men ikke for alle. Det er dog først og fremmest i mit arbejde som præst i Humlebæk, at jeg gennem 26 år er kommet tæt på de unge mennesker, der i 8. klasse har valgt at gå til konfirmationsforberedelse.

Hvert år er der mødt en gruppe fra Lilleskolen, som gerne ville konfirmeres. Ikke alle fra starten af, for man mærker tydeligt, at Lilleskolens børn er vant til, at alt kan diskuteres, og at tvivlen med alle spørgsmålene og usikkerheden er en vej til at finde ud af, hvad det er, man skal. Konfirmeres eller ej. Hvad mange vælger, og nogle springer fra, hvad kan være lidt trist som præst. Det er livets store emner, som er på dagsorden til konfirmationsforberedelse. Her skal unge mennesker forholde sig til tro og tvivl, det gode og det onde, meningen med livet, Gud og Jesus, døden og det evige liv. Vi søger til grænsen for vores evne til at forstå. Og der er ikke altid svar. Men det er vigtigt at stille spørgsmål.

Lilleskolens 8. klasse følger undervisning sammen med børn fra andre privatskoler. Når jeg tænker tilbage på de mange unge mennesker, jeg har konfirmeret fra Humlebæk lille Skole, dukker der søde og glade ansigter frem. Lilleskolens børn vil gerne snakke, de er kritiske - spørg hellere én gang for meget, de er umiddelbare og åbne for verden.

Stiller jeg holdet en opgave, har jeg lagt mærke til, at børn fra Lilleskolen oftest søger sammen for at samtale og finde svar. Fællesskabet, samtalen, omsorgen for det menneske som ikke ligner mig selv, er værdier som praktiseres helt naturligt og kan rumme de fleste.

Jeg ønsker Humlebæk lille Skole tillykke med de 50 år og glæder mig til et nyt hold af glade konfirmander.

// Hans-Henrik Ross, præst ved Humlebæk Kirke

...Lilleskolens børn vil gerne snakke, de er kritiske - spørg hellere én gang for meget, de er umiddelbare og åbne for verden...

